

Ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Μίσαι! - Δύο μωρὰ μέσα στὴν Φάτνη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Μία συγκινητική, ἀληθινὴ ἱστορία...

Τὸ πῶς κατὰ τὸν ἱστορικὸν συνέβη σ' ἕνα ὄρφανοτροφεῖο στὴ Ρωσία, ὅπου περιθάλπονται μικρὰ παιδάκια, ἐγκαταλελειμμένα καὶ κακοποιημένα.

Στὸ ὄρφανοτροφεῖο, λοιπόν, αὐτό, πῆγε παραμονὲς Χριστουγέννων ἕνας

καθηγητής νὰ μιλήσει στὰ παιδιὰ γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ γιορτὴ. Τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ἄκουαν γιὰ πρώτη φορὰ γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ γιὰ τὴ Γέννησή του. Ἐνα ἀγοράκι ἕξι χρονῶν, ὁ Μίσα, ἄκουε μὲ ιδιαίτερη προσοχὴ τὰ λόγια τοῦ καθηγητῆ. Στὴ συνέχεια δόθηκαν στα παιδιὰ ὑλικά γιὰ νὰ φτιάξουν τὴ σπηλιά, τὴ φάτνη καὶ ὅλα τὰ σχετικά.

Παρακολουθώντας ὁ καθηγητής τὰ χειροτεχνήματα τῶν παιδιῶν, πρόσεξε κάτι ποῦ τοῦ ἔκαμε ἐντύπωση σὲ ἐκεῖνο τοῦ Μίσα. Μέσα στὴ φάτνη τοποθέτησε δύο μωρά.

- Ὁ ἕνας εἶναι ὁ Χριστός, τοῦ εἶπε ὁ καθηγητής. Ποιὸ εἶναι τὸ ἄλλο παιδάκι στὴν κούνια;

Τότε ὁ μικρὸς Μίσα ἄρχισε νὰ τοῦ λέγει τὴν ἱστορία τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ πού πρὶν λίγο εἶχε ἀκούσει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ καθηγητῆ, προσθέτοντας, ὅμως, καὶ κάτι δικό του. Ὄταν ἔφτασε στὸ σημεῖο ὅπου ἡ Θεοτόκος τοποθέτησε τὸ βρέφος στὴ φάτνη συνέχισε μὲ αὐτὰ τὰ λόγια: «Τότε ὁ μικρὸς Χριστὸς γύρισε, μὲ κοίταξε καὶ μὲ ρώτησε ἂν εἶχα ἕνα μέρος νὰ μείνω. Ἐγὼ τοῦ εἶπα ὅτι δὲν ἔχω οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα, οὔτε πουθενὰ γιὰ νὰ μείνω. Τότε ὁ Χριστὸς μοῦ εἶπε νὰ μείνω μαζί του.

Ἐγὼ τότε σκέφτηκα πὼς δὲν εἶχα κανένα δῶρο νὰ τοῦ δώσω, ὅπως οἱ ἄλλοι. Πὼς θὰ μὲ κρατοῦσε μαζί του;

Τὸ μόνο δῶρο πού μπορούσα νὰ τοῦ προσφέρω ἦταν νὰ τὸν κρατήσω ζεστό. Γι' αὐτὸ τὸν ρώτησα:

- Ἄν σὲ κρατᾶω ζεστό, εἶναι γιὰ σένα αὐτὸ ἕνα καλὸ δῶρο; Ὁ Ἰησοῦς μοῦ ἀπάντησε:

- Ἄν μὲ κρατήσεις ζεστό, αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ καλύτερο δῶρο πού μοῦ ἔχει δώσει κανεὶς ποτέ.

Ἔτσι μπῆκα στὴ μικρὴ κούνια, κι ἀφοῦ γύρισε καὶ μὲ κοίταξε ὁ Ἰησοῦς μοῦ εἶπε ὅτι μπορούσα νὰ μείνω μαζί του γιὰ πάντα».

Ὄταν τελείωσε τὴν ἱστορία ὁ μικρὸς Μίσα τὰ μάτια του ἦταν γεμάτα δάκρυα που ἔτρεχαν ἀσυγκράτητα στὰ μαγουλάκια του. Ἔσκυψε πάνω στὸ τραπέζι, κάλυψε τὸ πρόσωπο μὲ τὸ χέρι κι ἔκλαιγε γοερά. Τὸ μικρὸ ὀρφανὸ εἶχε βρεῖ, ἐπιτέλους, κάποιον πού δὲ θὰ τὸν ἐγκατέλειπε ποτέ, πού δὲ θὰ τὸν κακοποιοῦσε. Κάποιον πού θὰ τοῦ ἔλεγε νὰ μείνει μαζί του γιὰ πάντα.

Πηγή: agiazoni.gr